Torsdagen den 4 april 2019

P8_TA(2019)0357

Begäran om ett yttrande från domstolen avseende EU:s anslutning till konventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet

Europaparlamentets resolution av den 4 april 2019 med en begäran om ett yttrande från domstolen över huruvida förslagen om Europeiska unionens anslutning till Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet är förenliga med fördragen, samt om förfarandet för denna anslutning (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (COM(2016)0109),

— med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, som öppnades för undertecknande i Istanbul den 11 maj 2011 (nedan kallad *Istanbulkonventionen*),

— med beaktande av rådets beslut (EU) 2017/865 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete ([1]),

— med beaktande av rådets beslut (EU) 2017/866 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser asyl och non-refoulement ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet ([3]),

— med beaktande av artikel 218.11 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 108.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Istanbulkonventionen bygger på en helhetsbetonad, allomfattande och samordnad ansats som ställer offrets rättigheter i centrum genom åtgärder mot våld mot kvinnor och flickor, könsrelaterat våld och våld i hemmet, varvid det anläggs en mångfald olika perspektiv och föreskrivs åtgärder, till exempel våldsförebyggande åtgärder, bekämpning av diskriminering, straffrättsliga åtgärder mot straffrihet, skydd och stöd för offren, skydd av barn, skydd av kvinnliga asylsökande och flyktingar, bättre uppgiftsinsamling och informationskampanjer eller informationsprogram, inklusive i samarbete med nationella människorättsinstitutioner och jämställdhetsorgan, civilsamhället och icke-statliga organisationer.

B. I sin resolution av den 12 september 2017 uppmanade parlamentet till en bred anslutning till Istanbulkonventionen, utan begränsningar. Våld mot kvinnor hindrar jämställdheten, som är ett av EU:s grundläggande värden och mål, enligt vad som fastställs i artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen. EU har en övergripande befogenhet att skydda mänskliga rättigheter.

([1]) EUT L 131, 20.5.2017, s. 11.
([2]) EUT L 131, 20.5.2017, s. 13.
([3]) EUT C 337, 20.9.2018, s. 167.

Torsdagen den 4 april 2019

C. Den 13 juni 2017 undertecknades Istanbulkonventionen på Europeiska unionens vägnar, på grundval av två rådsbeslut som antagits den 11 maj 2017. Det ena beslutet handlade om asyl och non-refoulement och byggde på artikel 78.2 i EUF-fördraget, jämförd med artikel 218.5 i det fördraget, och det andra handlade om straffrättsligt samarbete och byggde på artiklarna 82.2 och 83.1 i EUF-fördraget, jämförda med artikel 218.5 i det fördraget.

D. De bägge utskotten som medverkade vid detta förfarande betvivlade juridiskt sett dels nödvändigheten av en uppdelning på två olika beslut, dels rådets val av rättslig grund. Parlamentets rättstjänst ombads att yttra sig över dessa frågor.

E. Artikel 108.6 i parlamentets arbetsordning har som uppgift att i arbetsordningen införliva bestämmelserna i artikel 218.11 i EUF-fördraget.

F. Utgående från Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis får domstolen, enligt artikel 218.11 i EUF-fördraget, uttala sig både om fördragsenligheten och om frågor om behörighet och förfarande i samband med unionens ingående av avtalet.

1. Europaparlamentet anser att det råder osäkerhet om rättsläget i fråga om huruvida rådets föreslagna anslutning till Istanbulkonventionen är fördragsenlig, särskilt om valet av lämplig rättslig grund för besluten om att Europeiska unionen ska underteckna konventionen och ingå den och om den möjlighet till en uppdelning på två olika beslut, dels om undertecknande av konventionen, dels om ingående av den, som blivit följden av att man valt just denna rättsliga grund.

2. Europaparlamentet anser att de ovannämnda frågorna om val av rättslig grund och om uppdelning på två olika beslut också föranleder osäkerhet om rättsläget i fråga om huruvida rådets praxis med ”samförstånd” vid beslutsfattandet, som tillämpas jämsides med eller som ett alternativ till den enligt fördragen relevanta beslutsordningen, är fördragsenlig, och således också om huruvida man kan anse att principen om lojalt samarbete kommit att tillämpas, mot bakgrunden av unionens uttalade syfte att ingå Istanbulkonventionen.

3. Europaparlamentet beslutar att inhämta domstolens yttrande över fördragsenligheten hos EU:s föreslagna anslutning till Istanbulkonventionen och över förfarandet för anslutning.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att vidta de åtgärder som behövs för att inhämta domstolens yttrande och att för kännedom översända denna resolution till rådet och kommissionen.